

KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS)

Opis przedmiotu

Kod przedmiotu		Nazwa przedmiotu	Rysunek	
SM/O/I/NST/A.10			Drawing	
Język wykładowy		Jęz. polski		
Rok akademicki		2023/2024		
Kierunek w zakresie		Sztuka Mediów i Edukacja Wizualna		
		-		
Poziom studiów		studia pierwszego stopnia		
Profil studiów		ogólnoakademicki		
Forma studiów		niestacjonarne		
Semestr / semestry		1, 2, 3		
Przynależność do grupy zajęć		A. Grupa zajęć podstawowych		
Status przedmiotu		Obowiązkowy		
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS		Forma zajęć	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba punktów ECTS
		Wykład	[h]	10 ECTS
		Ćwiczenia	[h]	
		Pracownia artystyczna	90 [h]	
Powiązanie przedmiotu	z profilem studiów	związany z prowadzoną działalnością naukową w dyscyplinie Sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki		7 ECTS
	z uprawnieniami			ECTS
	z dyscypliną	Sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki		10 ECTS
Forma nauczania		Tradycyjna – zajęcia zorganizowane w uczelni		
Wymagania wstępne		Studenci kierunku Sztuka Mediów i Edukacja Wizualna		
Jednostka prowadząca		Katedra Grafiki i Projektowania		
Koordynator		prof. Andrzej Markiewicz		
Osoby prowadzące		prof. Andrzej Markiewicz, dr hab. Andrzej Brzegowy		
Adres strony internetowej pjo		ws.uniwersytetradom.pl		
Adres e-mail, telefon koordynatora		amarkiewicz.ws@uthrad.pl,		

EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE, REALIZACJA ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Cel kształcenia:	<p>Wprowadzenie studenta w problematykę obrazowania i budowania wypowiedzi plastycznej za pomocą zapisu rysunkowego. Zawiera treści programowe szczególnie potrzebne na kierunku Sztuka Mediów i Edukacja Wizualna.</p> <p>Zajęcia z przedmiotu Rysunek stanowią podstawę dla dalszych działań artystycznych.</p>
Treści programowe:	<p>Przekazywania i wyrażania najprostszymi, ale i wyrafinowanymi w swojej prostocie, a także niekiedy bardziej skomplikowanymi środkami plastycznymi, wrażeń związanych z obserwacją otaczającej nas rzeczywistości. Notowania za pomocą linearnej konstrukcji, czy z użyciem światłocienia i waloru, sytuacji i zjawisk w formie szkicu, pierwszego zapisu rysunkowego, samoistnego w swojej lapidarności i zamkniętego jako rozwiązanie plastyczne, ale także stwarzającego możliwość dalszego rozwijania w postaci obrazu monochromatycznego – rysunkowego studium martwej natury.</p> <p>Kształtowanie umiejętności komponowania na płaszczyźnie, różne rodzaje kompozycji, środek ciężkości rysowanego układu, umiejętność zachowywania równowagi.</p> <p>Odręczny rysunek konstrukcyjny wykorzystujący wiedzę z zakresu perspektywy zbieżnej, linearnej; zagadnienie przedstawiania przestrzeni na płaszczyźnie.</p> <p>Zdobywanie umiejętności obserwowania natury, otaczającej rzeczywistości, rysowanie z natury, głównie przy pomocy linii – rysunek linearny; stopniowe „rozrysowywanie się”, poznawanie poprzez ćwiczenia własnych predyspozycji i możliwości w tej dziedzinie, własnego sposobu budowania formy, określania różnego rodzaju materialności, ale również kształtowanie i wzbogacanie tych umiejętności, praca nad różnorodnością linii określających różne formy /wielkość w jedności/, ćwiczenie kreski, ruchu ręki, własnego pociągnięcia, gimnastyka ręki kreślącej odręcznie we wszystkich kierunkach, swobodne posługiwanie się odręczną linią jako podstawowym środkiem wyrazu w rysunku; zwrócenie uwagi na indywidualne cechy linii, jej charakter poprzez wyrazistość lub delikatność, płynność lub sztywność, długość pojedynczego pociągnięcia, kierunek określający naturalny gest ręki, szrafirunek.</p> <p>Dalsze kształcenie umiejętności całościowej obserwacji natury, odróżnianie tego, co jest wrażeniem wzrokowym, od wiedzy o przedmiotach; umiejętność selekcji, eliminacji zbędnych szczegółów, niepotrzebnych elementów przedstawienia.</p> <p>Umiejętność przechodzenia od fazy szkicu do studium, ale również poprzestawanie na szkicu, jako wypowiedzi w pewnym sensie ukończonej; wzajemne relacje pomiędzy rysunkiem linearnym i światłocieniowym – modelunek światłocieniowy traktowany jako rozwijanie, wzbogacanie rysunku linearnego.</p> <p>Zagadnienia waloru i światłocienia jako odrębnych, ale przenikających się aspektów modelunku.</p> <p>Różne techniki (warsztaty) rysunkowe pozwalające na różnego rodzaju interpretacje tematu, umiejętność łączenia ze sobą różnych technik rysunkowych i uświadamianie sobie celu i zasadności takich poczyną.</p> <p>Rozwijanie zdolności świadomego określania charakteru kompozycji w zależności od doboru elementów i ich wzajemnych powiązań i konfiguracji, ale także wymowy przedstawienia, ze zwróceniem uwagi na jego atmosferę, nastrój, w zależności od użytych środków wyrazu.</p> <p>Wyrobienie zmysłu obserwacyjnego poprzez prace o charakterze studyjnym, wymagające wnikliwego odczytywania formy.</p> <p>Podnoszenie zagadnień iluzji przestrzeni na płaszczyźnie, kształcenie umiejętności przybliżania lub oddalania obrazu, rozdzielania poszczególnych planów i ich zbliżania do siebie.</p> <p>Indywidualne poszukiwania własnych środków wyrazowych, rozwiązań warsztatowych i technicznych dla podkreślenia charakteru formy, treści, atmosfery rysunku.</p>

	Próby stworzenia własnej koncepcji plastycznej postawionego sobie zadania, własnej interpretacji tematu, którym może być zarówno martwa natura, co przestrzeń lub światło jako zagadnienia podstawowe, niezależnie od tematu przedstawienia.
Metody dydaktyczne (kształcenia):	<ul style="list-style-type: none"> • metody podające - wykład informacyjny, prelekcja, • metody aktywizujące – dyskusja dydaktyczna, • metody eksponujące - pokaz, prezentacja, • metody praktyczne - pokaz, ćwiczenia warsztatowe, ćwiczenia technologiczne, realizacje rysunkowe
Rygor zaliczenia, kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się, sposób obliczania oceny końcowej:	Ocena końcowa z pracowni artystycznej stanowi sumę ocen, jej średnią uzyskaną przez studenta za: prezentację kompletu prac rysunkowych wykonanych prawidłowo pod względem technicznym 50%, kreatywnym, nowatorskim 30%, aktywność na zajęciach, samodzielność pracy 20%. Oceny będące ocenami cząstkowymi ze wszystkich form ćwiczeniowych wchodzących w skład danego przedmiotu muszą być pozytywne co jest równoznaczne z jego zaliczeniem i zdobyciem przez studenta liczby punktów ECTS przyporządkowanej temu przedmiotowi.

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć				Metody weryfikacji efektów uczenia się	
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi /(K) jest gotów do:	Kierunkowy efekt uczenia się (KEU)	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)	Metody sprawdzania i oceny
W1	Zna i rozumie w stopniu pogłębionym zasady dotyczące realizacji prac artystycznych związanych z własną specjalnością w zakresie dotyczącym nauki i sztuk.	K_WG02	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Rozmowa Projekt/zestaw prac
W2	Zna i rozumie w stopniu pogłębionym zagadnienia warsztatowe tworzenia prac plastycznych o wysokim stopniu oryginalności z zakresu własnej specjalności	K_WG10	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Projekt/zestaw prac
U1	Potrafi wykorzystywać wszechstronne inspiracje będące podstawą kreacji artystycznej.	K_UW04	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Projekt/zestaw prac
U2	Potrafi budować interesujące wypowiedzi na temat własnej twórczości podczas pokazów prac plastycznych np. wernisaży czy innych okoliczności związanych z wystąpieniami publicznymi.	K_UK03	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Rozmowa
K1	Jest gotów do integracji z innymi osobami w ramach różnych przedsięwzięć kulturalnych.	K_KO01	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Rozmowa
K2	Jest gotów gromadzić, analizować i w świadomy sposób interpretować potrzebne informacje na poziomie specjalistycznej wiedzy z zakresu sztuki, a szczególnie własnej specjalności	K_KR01	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Rozmowa
Stopień osiągnięcia kierunkowych efektów uczenia się: K_WG02+++, K_WG10 +++, K_UW04 ++, K_UW04+++, K_KR01++					

Literatura podstawowa, literatura uzupełniająca, pomoce naukowe
<p>Literatura podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Arnheim R., Sztuka i percepcja wzrokowa 2. Teissig K., Techniki rysunku 3. Anders H, Z problematyki rytmu w sztuce 4. Kandyński W., Punkt i linia a płaszczyzna 5. Rzepińska M., Historia koloru w dziejach malarstwa europejskiego, Kraków 1983 <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Gombrich E.H., O Sztuce, Warszawa, 1997 2. Rzepińska M., Studia z teorii i historii koloru, Warszawa 1976 4. Gage J. Sztuka, nauka, symbolika, Kraków 2010 5. Gage J., Teoria i znaczenie koloru od antyku do abstrakcji, Warszawa, 2008 6. Newall D., Impresjonizm, Warszawa 2010 7. Crepaldi G., Impresjonizm, Warszawa, 2010 8. Poprzeczka M., Arcydzieła Malarstwa Polskiego, Warszawa 2008 <p>Pomoce naukowe: Albumy sztuk plastycznych z naciskiem na rysunek, Katalogi wystaw, Projekcje multimedialne</p>

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się – bilans punktów ECTS

Udział w zajęciach, aktywność	Obciążenie studenta [h]		
	Inne godz. kontaktowe (IGK)	Zajęcia bez nauczyciela-praca własna studenta (ZBN)	Zajęcia dydaktyczne
Udział w ... wykładach	X	X	X
Samodzielne studiowanie tematyki ... wykładów	X	X	X
Udział w ćwiczeniach / ćwiczeniach laboratoryjnych	X	X	90 [h]
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	X	135 [h]	X
Udział w konsultacjach	25 [h]	X	X
Przygotowanie do zaliczenia / egzaminu	X	15 [h]	X
Udział w egzaminie / zaliczeniu	X	X	X
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 [h]/ 1 ECTS	150 [h]/ 6 ECTS	90[h]/ 3ECTS
Punkty ECTS za przedmiot	10 ECTS		

Informacje dodatkowe, uwagi

W przypadku studentów ze szczególnymi potrzebami, w tym: z niepełnosprawnością, przewlekle chorych, określone powyżej (w karcie) metody i formy weryfikacji efektów uczenia się dostosowuje się odpowiednio do indywidualnych potrzeb tych studentów.

Szczegółowe zasady i formy wsparcia studentów ze szczególnymi potrzebami: w tym z niepełnosprawnością, przewlekle chorych podczas zajęć, zaliczeń i egzaminów określono w: Regulaminie Studiów, Zasadach Studiowania, Procedurze dotyczącej zapewnienia dostępności procesu kształcenia studentom ze szczególnymi potrzebami, w tym: z niepełnosprawnością, przewlekle chorych.